

Zarzuty i główne argumenty

Zezwolenia na cyfrowe nadawanie udzielone przez rząd szwedzki stanowią środki regulujące między innymi korzystanie z usług cyfrowego nadawania i tym samym pośrednio świadczenia takich usług w Królestwie Szwecji. Wymogi przewidziane w obecnie obowiązujących zezwoleniach, zgodnie z którymi posiadacze licencji są zobowiązani przestrzegać części 2 porozumienia ramowego, przyznają pośrednio publicznej spółce Boxer pozycję monopolistyczną w zakresie usług kontroli dostępu (w tym kodowania), z naruszeniem art. 2 ust. 1 dyrektywy 2002/77. Utrzymanie obowiązku przestrzegania tej części porozumienia stanowi ponadto przeszkodę dla przedsiębiorstw pragnących oferować pełną gamę usług cyfrowego nadawania do korzystania z praw, które art. 2 ust. 2 i 3 dyrektywy powinien im gwarantować. Komisja stwierdza zatem, że z uwagi na to, iż chodzi o usługi przekazywania sygnałów i nadawania przy użyciu naziemnej sieci cyfrowej, Szwecja nie dokonała prawidłowej transpozycji dyrektywy 2002/77.

(¹) Dz.U. L 249, str. 21.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-422/07)

(2007/C 283/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych do weryfikacji przestrzegania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej w odniesieniu do inspekcji i kontroli badań w sektorze przemysłowych produktów chemicznych Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy 2004/10/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja nie stwierdziła, by w Hiszpanii zostały przyjęte środki niezbędne do weryfikacji przestrzegania zasad dobrej praktyki

laboratoryjnej przez laboratoria prowadzące badania przemysłowych produktów chemicznych. Nie wyznaczono również w Hiszpanii żadnego organu odpowiedzialnego za weryfikację przestrzegania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej przez wspomniane laboratoria, a w każdym razie nie poinformowano Komisji o nazwie tego organu.

W związku z tym należy stwierdzić, że Królestwo Hiszpanii nadal nie przyjęło środków niezbędnych do weryfikacji przestrzegania dobrych praktyk laboratoryjnych w odniesieniu do inspekcji i kontroli badań w sektorze przemysłowych produktów chemicznych, przewidzianych w art. 3 dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 50, str. 44.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-424/07)

(2007/C 283/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun i A. Nijenhuis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że dodając ustawą zmieniającą przepisy w sprawie telekomunikacji (Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften) z dnia 18 lutego 2007 r. art. 3 pkt 12b i art. 9a do ustawy o telekomunikacji (Telekommunikationsgesetz), Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6, 7, 15 ust. 3, art. 16 i 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (¹), art. 8 ust. 4 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (²) i art. 17 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (³)
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.